

и си знаяхъ, че тази работа бѣше вѣнъ отъ силы-ты ми, нѣ желаяхъ да дамъ причина на пѳ-доволны-ты си и пѳ-мѣдры-ты Отечници, за да ся побѣщятъ, та да направятъ други пѳ-полѣзны и пѳ-сѣвършены за просвѣтванье на мило-то ни Отечество, сегы, когы всяка сѣсѣдска влака тичя сѣ сполинскы крачки кѣмто одобряванье, обакъ ся и надамъ, че е доволна да подпѣлни колко-годѣ сегышнѳ-то недостиганье.

За това тѣзи книжкѣ, като что е за общѣ полѣж на Отечество, смѣяхъ да ѣж посвѣтѣж справедливо Вамъ доброприглѣдника нѣговъ; зачото Ты непрѣ-станно и Отечество вѳобще ползовашъ и всякому отъ нѣговѣж-тѣ чѣлядь вѣ чюждѣ земѣж усърдно прѣдсто-явашъ;

*„Дано татко Юпитере и Минерво и Аполлоне
Да ми бѣж такеизи десять сынове . . .“*

Прѣими ѣж като е тѣй, родовлибне и отчновлибне Мѣжьо, сѣ добрѣ воляж, като бѣлякъ на дѣлбоко-то